

การศึกษาผลสัมฤทธิ์และเจตคติในการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยการประยุกต์ใช้ชุดคำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาเรโต

THE STUDY OF COMMUNICATIVE ENGLISH ACHIEVEMENT AND ATTITUDE BY BASIC VOCABULARIES OF PARETO'S CONCEPT

กิม พรประเสริฐ¹, อมรรัตน์ พรประเสริฐ²

Peema Pornprasert¹, Amonrat Pornprasert²

สาขาการจัดการโลจิสติกส์¹, สาขาการจัดการทั่วไป² มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี^{1,2}

peema2000@yahoo.com¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์และเจตคติในการสื่อสารภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างโดยการประยุกต์ใช้คำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาเรโต วิธีการศึกษาเริ่มจากการกำหนดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 55 ตัวอย่าง ขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ เพื่อคัดเลือกบทความหรือข้อเขียนในระดับสื่อสารในชีวิตประจำวันจากหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษรายสัปดาห์ สุ่มคัดเลือกบทความรวมทั้ง 400 หน้า โดยมีจำนวนคำรวมประมาณ 148,600 คำจากนั้น รวบรวมกลุ่มศัพท์ที่เป็นคำศัพท์ระดับการสื่อสารเบื้องต้น นำคำศัพท์แต่ละคำไปตรวจสอบความถี่ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ (Function Control F) ซึ่งได้คัดเลือกคำศัพท์ทั้งหมด 1,000 คำ สร้างแบบประเมินผลสัมฤทธิ์และเจตคติในการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้นนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีจำนวน 55 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเบื้องต้นได้แก่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัยและความสัมพันธ์ของข้อมูล ใช้วิธีการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ในการสื่อสารหลังจากการประยุกต์ใช้ชุดคำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาเรโตเพิ่มมากขึ้น ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 และระดับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้นที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

คำสำคัญ: การศึกษาผลสัมฤทธิ์, เจตคติ, การสื่อสารภาษาอังกฤษ, แนวคิดของพาเรโต

Abstract

The purposes of the research were to study the communicative English achievement and attitudes of the samplings by applying the sets of basic vocabularies of Pareto's concept. The study started with identifying 55 samplings, then asking the advice from the scholars in English fields in order to select the articles in the daily communicative level from weekly English newspaper. Then the researchers randomly selected 400-page-article including 148,600 words. Next, the researchers collected the group of basic vocabularies in everyday use and checked the frequent use of words in computer (Function Control F). The selected words were 1,000 words. Then the researcher conducted the evaluation form of study achievement and the attitudes in basic communicative English to use with the samplings. The samplings were 55 students in the first year, majoring in logistics management, Ubon Ratchathani Rajabhat University. The statistics used to analyze the data were the average and standard deviation. To test the hypothesis of the research and the data relation, the researchers used t-test. The research results show that the communicative English

achievement after applying the sets of vocabularies according to Pareto's concept had increased at the significance of 0.05 and the attitudes toward the teaching were increased at the significance of 0.05.

Keywords: The Study of Achievement, Attitudes, Communicative English, Pareto's Concept

บทนำ

เป็นที่ทราบกันดีว่าประเทศในกลุ่มอาเซียนได้มีการรวมตัวกันขึ้นเป็นประชาคมทั้งด้าน สังคม การเมือง วัฒนธรรม และ เศรษฐกิจ เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับอาเซียนเอง และคานอำนาจกลุ่มประเทศอื่นๆ ซึ่งในการพัฒนาพลเมืองของแต่ละประเทศ นอกจากต้องให้ความสำคัญกับวิชาพื้นฐาน ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีให้ได้อย่างดีแล้ว ก็จำเป็นจะต้องพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษควบคู่ไปด้วย เนื่องจากกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติเอาไว้ว่า “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ” (The working language of ASEAN shall be English) ดังนั้นพลเมืองของประเทศที่จะแข่งขันในเวทีอาเซียนได้ จึงต้องมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษได้

Human Development Report (UNDP, 2015) ให้ข้อมูลว่าประเทศอาเซียนทั้ง 10 ประเทศ มีความแตกต่างทางการศึกษาค่อนข้างมาก จึงเป็นเรื่องยากที่จะแข่งขันกันได้อย่างเป็นธรรม จากรายงานยังกล่าวอีกว่าประเทศที่มีการพัฒนาในระดับต้นๆ อย่างสิงคโปร์ และมาเลเซีย ต่างก็ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสื่อสารอย่างเป็นทางการ ทำให้บุคลากรของประเทศเหล่านี้ได้เปรียบในการแข่งขันเป็นอย่างมาก ซึ่งหากเราพัฒนาบุคลากรของประเทศไม่ทัน เราจะต้องแข่งขันกับประเทศที่มีศักยภาพสูงได้ยาก นอกจากนี้การแข่งขันกับแรงงานชาวฟิลิปปินส์ที่สามารถติดต่อสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ก็ค่อนข้างยากเช่นกัน ดังนั้นประเทศไทยจึงจำเป็นต้องเน้นการเรียนการสอนโดยใช้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น โดยเน้นที่การฟังและการพูดเพื่อสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานและลูกค้าชาติอาเซียนในอนาคตได้ ดังนั้นสถาบันการศึกษาต่างๆ จึงต้องเร่งส่งเสริมพัฒนาหลักสูตรวิชาซีพีให้ได้มาตรฐานอาเซียน รวมทั้งปรับปรุงรูปแบบวิธีการเรียนการสอน ตลอดจนเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยเริ่มจากการสร้างประสิทธิภาพการเรียนรู้คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกันภายในวงกว้าง ฟัง พูด อ่าน เขียน ในหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การบริการสถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี (วิไล อนุสรณ์นกรการ, 2553) เพื่อเป็นทางออกที่สำคัญอันจะช่วยเพิ่มความพร้อมในการสร้างสัมพันธ์และการแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้าน อีกทั้งยังช่วยเปิดตลาดใหม่ๆ ให้กับแรงงานไทยซึ่งนับวันจะเข้าสู่วงจรของการแข่งขันกันมากยิ่งขึ้น โดยในประเทศไทยนั้นสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ รวมทั้งสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติก็ได้ให้การสนับสนุนนักวิจัยในมหาวิทยาลัยต่างๆ ทำการศึกษาค้นคว้าเพื่อสร้างความพร้อมของแรงงานสู่ประชาคมอาเซียนตั้งแต่ปี พ.ศ. 2558 จะเห็นได้ว่าการพัฒนาการเรียนรู้ศัพท์ภาษาอังกฤษนั้นนอกจากจะต้องรีบพัฒนาอย่างเร่งด่วนทั่วถึงแล้ว ยังต้องใช้เวลาการพัฒนาให้สั้นที่สุดและง่ายที่สุดด้วย

แนวคิดหนึ่งซึ่งสนับสนุนการแก้ปัญหาต่างๆ โดยใช้เวลาน้อยที่สุดและง่ายที่สุด ได้แก่ "แนวคิดพาเรโต" ซึ่งตั้งขึ้นในปีค.ศ. 1895 ตามชื่อ วิลเฟรโด พาเรโต (Vilfredo Pareto) นักเศรษฐศาสตร์และสังคมศาสตร์ชาวอิตาลีผู้ที่คิดวิธีนี้ขึ้นมา แนวคิดดังกล่าวอธิบายว่า สิ่งที่สำคัญที่เป็นประโยชน์จะมีอยู่เป็นจำนวนที่น้อยกว่าสิ่งที่ไม่สำคัญไร้ประโยชน์ ในอัตราส่วนประมาณ 20 ต่อ 80 หรือ เรียกกันว่า กฎ 80/20 ของพาเรโต หรือในประเทศไทยได้เกิดเป็นประโยคแสดงที่ว่า "เรื่องสำคัญมีน้อยเรื่องจืดจางมีมาก" นั่นเอง กฎของพาเรโตมีที่มาจากการศึกษาพบว่า ในประเทศอิตาลียุคนั้น มีคนรวย 20% คนจน 80% และใน 20% นี้ ครอบครองทรัพย์สิน 80% ขณะที่คน 80% ครอบครองทรัพย์สิน 20% ซึ่งแสดงถึงความหมายของกฎ 80/20 คือ สิ่งที่สำคัญจะมีเพียง 20 % ของสิ่งที่ไม่สำคัญอีก 80 % เป็นกฎที่แสดงถึงความไม่สมดุลที่สามารถพบเห็นทั่วไปในชีวิตประจำวัน และในระดับมหภาค ดังนั้นหากในชีวิตประจำวันสามารถเลือกกระทำในสิ่งที่สำคัญ 20 % แต่ได้ผลลัพธ์ถึง 80 % ดังกล่าวนั้นแล้ว ก็จะสามารถใช้เวลาในการกระทำกิจกรรมนั้นสั้นลงมากกว่าเลือกใช้วิธีอื่นๆ ทั้งหมด (กิตติศักดิ์ พลอยพานิชเจริญ, 2553)

จากประเด็นที่กล่าว จึงควรนำแนวคิดของพาเรโตไปใช้ในการบริหารทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุดหากเราพบว่า สิ่งใดให้ประโยชน์สูง ก็ควรเน้นส่งเสริมสิ่งนั้น หรือในทางตรงกันข้ามกัน สิ่งใดทำแล้วเกิดประโยชน์น้อยกว่าก็จะถูกจัดลำดับ

ความสำคัญไว้ที่หลังหรือไม่ต้องทำเลย ดังนั้นหากมีการบูรณาการหลักการพัฒนาภาษาอังกฤษเข้ากับแนวคิดของพาเรโตแล้ว จะสามารถทำให้การเตรียมพร้อมด้านภาษาสากลของประชาชนไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนเป็นไปอย่างกระชับ ง่าย รวดเร็ว หรือ อาจกล่าวได้ว่าเป็นการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบวิถีชีวิตหรือก้าวกระโดด และเป็นการพัฒนาระดับการสื่อสารภาษาอังกฤษทั่วไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดก็ได้ จากความสำคัญดังกล่าวกลุ่มผู้วิจัยจึงสนใจในการแก้ปัญหานี้โดยใช้แนวคิดพาเรโตในการเพิ่มศักยภาพการสื่อสารภาษาอังกฤษในบริบทประชาคมอาเซียน ภายใต้คำถามการวิจัยคือ "การประยุกต์ใช้คำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาเรโต จะช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ หรือ เจตคติในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของกลุ่มตัวอย่างได้หรือไม่" เพื่อสร้างบทสรุปในการวางแผนการเรียนรู้อันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์

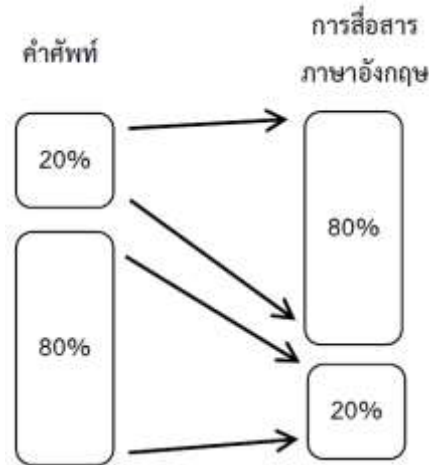
1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างโดยการประยุกต์ใช้คำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาเรโต
2. เพื่อศึกษาเจตคติในการสื่อสารภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างโดยการประยุกต์ใช้คำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาเรโต

ขอบเขต

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
2. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษ เน้นการติดต่อสื่อสารเพื่อดำรงชีวิตประจำวัน
3. การประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้นเป็นแบบสอบถามปากเปล่า ใช้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ประเมินว่าผู้ตอบมีผลการสื่อสารผ่านหรือไม่ผ่านเกณฑ์ในแต่ละข้อ โดยเน้นการสื่อสารให้เข้าใจในเบื้องต้นไม่เน้นความสมบูรณ์แบบของไวยากรณ์ ขึ้นอยู่กับวิจารณ์ญาณของผู้เชี่ยวชาญ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ หมายถึง การวิเคราะห์ทางสถิติของผลต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนสอบจากการทดสอบหลังเรียนและการทดสอบก่อนเรียนในกลุ่มทดลอง
2. เจตคติ (Attitude) หมายถึง การแสดงออกทางความรู้สึก ความคิดเห็นของมนุษย์ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งสามารถสร้างและเปลี่ยนแปลงได้ทั้งในทางบวกหรือทางลบ หากมนุษย์มีเจตคติเชิงบวก ก็จะแสดงออกในลักษณะความชอบ ความพึงพอใจ ความสนใจ เห็นด้วย อยากปฏิบัติ อยากได้ และอยากใกล้ชิดสิ่งนั้น แต่หากมนุษย์มีเจตคติเชิงลบ ก็จะแสดงออกในลักษณะความเกลียด ไม่พึงพอใจ ไม่สนใจ ไม่เห็นด้วย ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายหรือต้องการหนีห่างจากสิ่งนั้น
3. การติดต่อสื่อสารเพื่อดำรงชีวิตประจำวัน หมายถึง การสื่อสารเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม การบริการสถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล
4. ชุดคำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาเรโต หมายถึง ชุดคำศัพท์ที่คัดเลือกมาจากแนวคิดที่ว่า "เนื้อหาภาษาอังกฤษที่เราใช้สื่อสารโดยทั่วไปนั้นจะมีคำศัพท์เพียง 20 % ของคำศัพท์ทั้งหมด ที่ครอบคลุมเนื้อหาถึง 80 %" ดังแสดงความสัมพันธ์ในภาพที่ 1

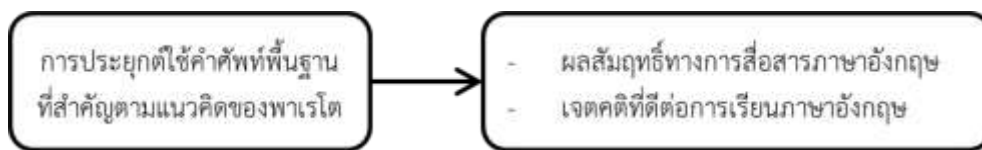

ภาพที่ 1 ความสัมพันธ์ของคำศัพท์ที่ใช้ กับปริมาณการสื่อสารภาษาอังกฤษตามแนวคิดของพาราโต

ที่มา: ภิรม พรประเสริฐ และ อมรรัตน์ พรประเสริฐ (2560)

สมมติฐานของงานวิจัย

1. การประยุกต์ใช้ชุดคำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาราโตทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น
2. การประยุกต์ใช้ชุดคำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาราโตทำให้เจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น ภายใต้กรอบแนวคิดดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 กรอบแนวคิดของงานวิจัย

ที่มา: ภิรม พรประเสริฐ และ อมรรัตน์ พรประเสริฐ (2560)

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดด้านเจตคติ

เจตคติมาจากคำในภาษาอังกฤษว่า Attitude โดยแรกเริ่มจะใช้คำว่าทัศนคติแต่ปัจจุบันเราใช้คำว่าเจตคติแทน (อัญชลี ผิวขาว, 2548) เจตคติ หมายถึง ท่าทีหรือความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งสิ่งใด (ราชบัณฑิตยสถาน, 2554) หรือความรู้สึกที่คนเรามีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือหลายสิ่ง อันเป็นพื้นฐานเบื้องต้นทำให้แสดงออกที่เรียกว่า พฤติกรรม (พรทิพา คงคุณ, 2555) นอกจากนี้ นงนภัส ชื่นพัฒนาพงศ์ (2555) ได้อธิบายว่า เจตคติ คือ ความรู้สึก หรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุสิ่งของ หรือสถานการณ์ต่างๆ ความรู้สึก หรือท่าทีจะเป็นไปในทำนองที่พึงพอใจ หรือไม่พอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ และ กฤษ โขติการณ (2545) ยังให้ความหมายของเจตคติไว้ว่าเจตคติคือ การประมวลผลร่วมกันความนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็น ความรู้ และความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด คนใดคนหนึ่ง สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ๆ ซึ่งออกมาในทางประเมินค่าอันอาจเป็นไปในทางยอมรับหรือปฏิเสธก็ได้ และความรู้สึกเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งขึ้น เจตคติจึงนับได้ว่าเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการทำงานอย่างหนึ่ง นอกจากความพร้อมและการตั้งใจ บุคคลที่มีเจตคติที่ดีต่อการทำงานจะช่วยให้ทำงานได้ผลทั้งนี้เพราะเจตคติเป็นต้นกำเนิดของความคิดและการแสดงการกระทำออกมานั้นเอง (พัชรินทร์

ปีนัมทิศทรัพย์, 2543) จากแนวคิดดังกล่าวจึงสามารถสรุปเป็นแนวคิดในการวิจัยด้านเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ โดยการประยุกต์ใช้ชุดคำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาเรโต ดังความหมายที่สรุปในนิยามศัพท์ดังกล่าวมาแล้ว

แนวคิดของพาเรโต

พาเรโต คือ เครื่องมือที่ใช้สำหรับตรวจสอบปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น แม้ว่าเป้าหมายหลักจะนิยมใช้ในการควบคุมคุณภาพ แต่ก็สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิตและแก้ปัญหาทั่วไปอื่น ๆ โดยแสดงผลในรูปแบบผังซึ่งนำไปหาสาเหตุเหล่านั้นมาจัดหมวดหมู่แบ่งแยกประเภท แล้วเรียงลำดับความสำคัญจากน้อยไปหามาก เพื่อแสดงให้เห็นว่า แต่ละปัญหามีอัตราส่วนเท่าใดเมื่อเทียบกับปัญหาทั้งหมด โดยการแสดงด้วยกราฟแท่งและกราฟเส้น กราฟแท่งที่สูงที่สุด คือ ปัญหาที่เกิดขึ้นมากที่สุด ส่วนกราฟแสดงจะแสดงขนาดของข้อมูลสะสม โดยแนวคิดด้านพาเรโตมีข้อดีดังต่อไปนี้ (ประจวบ กล่อมจิตร, 2557)

1. บ่งชี้ให้เห็นว่าประเด็นใดเป็นปัญหามากที่สุด
2. สามารถจัดลำดับความสำคัญของปัญหาได้ทันที
3. เข้าใจสัดส่วนของแต่ละปัจจัย
4. วิเคราะห์ได้โดยไม่ต้องใช้การคำนวณที่ยุ่งยาก
5. ใช้ในการเปรียบเทียบผล
6. ใช้สำหรับการตั้งเป้าหมายและวางแผนปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายในระยะเวลาอันสั้น
7. สามารถเปรียบเทียบผลลัพธ์ก่อนและหลังการปฏิบัติ และยืนยันผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น
8. สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พิชญ์ญา สุทธิสมณ (2558) ได้ใช้รายการคำศัพท์พื้นฐาน 1,000 คำ ในการเรียนการสอนรายวิชา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อคุณภาพชีวิตและสังคม สำหรับนักศึกษาชาวจีนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเรียนภาษาไทยดีขึ้น

อมรรัตน์ เกษมสุข (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนแบบ เค ดับเบิลยู แอล พลัส และวิธีกติในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีนครินทร์ เขต 2" ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ เค ดับเบิลยู แอลพลัส (KWL-Plus) มีผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ด้านการอ่านและการเขียนภายหลังสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ เค ดับเบิลยูแอลพลัส (KWL-Plus) มีผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษด้านการอ่าน การเขียน การพูดและความพึงพอใจสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบวิธีกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณภัทริน ภาพาน และคณะ(2554) รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบ ตามแนวทฤษฎีพุทปัญญา มีประสิทธิภาพ สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบ ตามแนวทฤษฎีพุทปัญญา ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นร้อยละ 40 ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพุทปัญญาอยู่ในระดับมาก

วิไล อนุสรณ์นกร (2553) ได้วิจัยเรื่อง "รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบเน้นศัพท์" ผลการศึกษาสรุปได้ว่า ผู้เรียนที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนอ่านแบบเน้นศัพท์ ก่อนและหลังการทดลองมีผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษในทักษะต่างๆโดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกทักษะ

ลลิตา ภูทอง (2552) ได้ใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่างจากที่ใช้กันทั่วไปโดยไม่ได้เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นการบรรยาย เช่น ให้นักเรียนเปิดหาความหมายจากพจนานุกรมภาษาอังกฤษ ครูอธิบายหลักโครงสร้างไวยากรณ์และยกตัวอย่าง จัดให้มีป้าย

คำศัพท์และรูปภาพในห้องเรียนหรือบริเวณรอบๆ เพื่อสร้างบรรยากาศที่เป็นภาษาอังกฤษแล้วจึงให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ส่วนการประเมินผลครูให้คะแนนชิ้นงานและใช้แบบทดสอบเดิม ในการสอบท้ายบทหรือสอบปลายภาค ส่งผลให้เกิดเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี กลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบไม่คำนึงถึงความน่าจะเป็นทางสถิติ (Non-probability Sampling) โดยการสุ่มแบบสะดวก (Accidental Sampling or Convenience Sampling)

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง คำนวณจากสูตรของ Taro Yamane (1973) ดังนี้

$$n = N / (1 + Ne^2)$$

n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N คือ จำนวนประชากรที่จะศึกษา

e คือ ความคลาดเคลื่อนในการสุ่ม

เมื่อแทนค่าในสูตรข้างต้น ด้วยขนาดของประชากร 63 คนที่ระดับความคลาดเคลื่อน 5%

$$n = 63 / [1 + (63) (0.05)^2]$$

$$n = 54.4$$

จากการคำนวณได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง 54.4 ตัวอย่าง ผู้วิจัยจึงใช้ตัวอย่างจำนวน 55 ตัวอย่าง

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การให้ผู้เรียนการประยุกต์ใช้การท่องจำคำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาเรโต
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการสื่อสารและเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

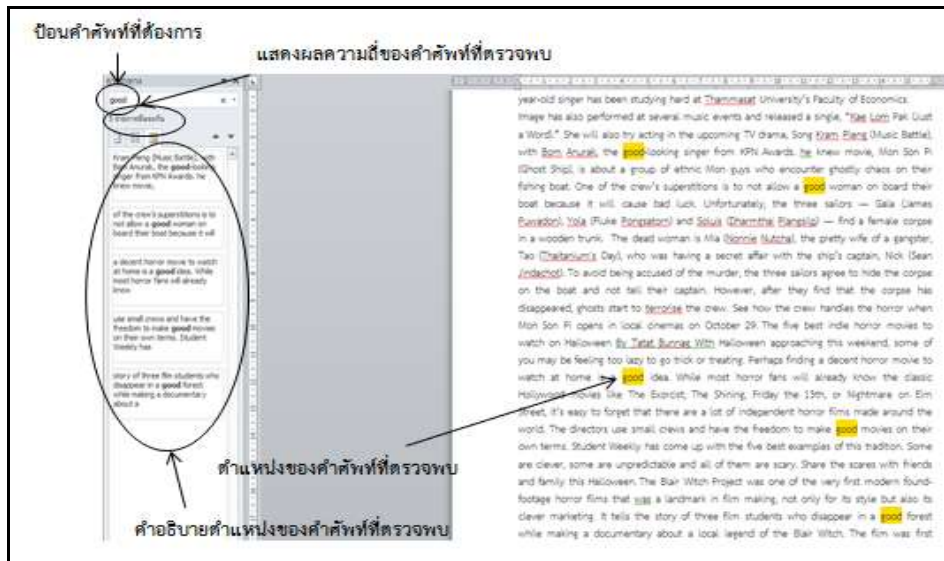
เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 3 ชุด ดังนี้

1. ชุดคำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาเรโต

1.1 ขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ เพื่อคัดเลือกบทความหรือข้อเขียนในระดับสื่อสารในชีวิตประจำวัน จากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เช่น วารสาร หนังสือพิมพ์ หนังสือ เว็บไซต์ หรือบทความต่าง ๆ โดยในงานวิจัยชิ้นนี้ผู้เชี่ยวชาญได้แนะนำให้ใช้หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษรายสัปดาห์ชื่อ Student Weekly ซึ่งส่วนใหญ่ใช้คำศัพท์สำหรับการติดต่อสื่อสารเพื่อดำรงชีวิตประจำวันและเหมาะสมสำหรับผู้่านซึ่งเป็นนักเรียน นักศึกษา ผู้วิจัยจึงได้กำหนดเครื่องมือในการวิจัยแบบเจาะจง โดยนำหนังสือพิมพ์ดังกล่าวรูปแบบออนไลน์ทั้งหมดในปี พ.ศ. 2558 จำนวน 52 ฉบับ มาคัดเลือกบทความรวมทั้ง 400 หน้ากระดาษ A4 ฟอนต์ TH Sarabun PSK ขนาดมาตรฐาน 16 โดยคัดเลือกหัวข้อที่ครอบคลุมด้าน การสื่อสารเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม การบริการสถานที่ ภาษา วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีจำนวนคำรวมทั้งสิ้นประมาณ 148,600 คำ

1.2 รวบรวมกลุ่มศัพท์ที่เป็นคำศัพท์ระดับการสื่อสารเบื้องต้น นำคำศัพท์แต่ละคำไปตรวจสอบความถี่ในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ (Function Control F) ดังตัวอย่างในภาพที่ 3 โดยให้กลุ่มตัวอย่างแบ่งตัวอย่างทดลองซึ่งเป็นคำศัพท์ที่คัดเลือกมาเบื้องต้นจำนวนเท่าๆ กัน ไปหาความถี่

ภาพที่ 3 ตัวอย่างการใช้คำสั่ง Function Control F หาความถี่ของคำศัพท์

ที่มา: ภิรม พรประเสริฐ และ อมรรัตน์ พรประเสริฐ (2560)

จากนั้นผู้วิจัยนำผลที่ได้สรุปในตารางความถี่ดังตัวอย่างในตารางที่ 1 ซึ่งได้คัดเลือกคำศัพท์ทั้งหมด 1000 คำ

ตารางที่ 1 ตัวอย่างลักษณะตารางความถี่ของคำศัพท์ที่พบในตัวอย่างประโยคหรือบทความ

ลำดับที่	คำศัพท์	จำนวนที่พบทั้งหมด	คิดเป็นร้อยละ
1	Board	403	0.23
2	good	965	0.65
3	create	877	0.59

2. แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ในการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น

แบบประเมินมีจำนวนทั้งหมด 40 ข้อ ลักษณะคำถามเป็นคำถามแบบเขียนตอบ โดยคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเที่ยงตรง(IOC) เท่ากับ 0.88 ค่าความยากง่าย (P) ตั้งแต่ 0.20 - 0.70 โดยผู้เชี่ยวชาญจะทำการประเมินว่าผู้ตอบมีผลการสื่อสารผ่านหรือไม่ผ่านเกณฑ์ในแต่ละข้อ

3. แบบประเมินเจตคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

เป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยมีคำถามทั้งหมดจำนวน 5 ข้อ ลักษณะแบบประเมินเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเที่ยงตรง 0.78 สร้างตามมาตรวัดประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert Scale) ให้ผู้ตอบแบบประเมินเลือกตัวเลือกที่ตรงตามความรู้สึกเพียงข้อเดียวทั้งนี้แบบประเมินดังกล่าวเป็นการวัดระดับเจตคติทั่วไป โดยในคำถามที่มีความหมายเป็นบวก จะมีคำตอบให้เลือกดังต่อไปนี้ เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 5 เห็นด้วย = 4 เฉยๆ = 3 ไม่เห็นด้วย = 2 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 1 ส่วนของข้อคำถามที่มีลักษณะในเชิงลบ จะมีเกณฑ์ในการกำหนดให้ค่าคะแนนในแต่ละข้อกลับกันจากที่ได้นำเสนอวิธีในข้างต้น

ส่วนการแปลความหมายนั้น ระดับคะแนน 1.00-1.80 แปลกว่าเห็นด้วยน้อยที่สุด ระดับคะแนน 1.81-2.60 แปลกว่าเห็นด้วยน้อย ระดับคะแนน 2.61-3.40 แปลกว่าเห็นด้วยปานกลาง ระดับคะแนน 3.41-4.20 แปลกว่าเห็นด้วยมาก และ ระดับคะแนน 4.21-5.00 แปลกว่าเห็นด้วยมากที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (Pre-experimental Research) ใช้แบบการวิจัยกลุ่มเดียว สอบก่อน สอบหลัง (One-Group Pretest-Posttest Design) (ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ, 2543, น. 249) โดยทำการทดสอบก่อนเรียน (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้นจำนวน 40 ข้อ และตอบแบบ

ประเมินเจตคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ ตรวจสอบให้คะแนนการทดสอบ นำมาเป็นคะแนนก่อนเรียน และ ดำเนินการทดลองให้ผู้เรียนศึกษาชุดคำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาเรโต จำนวน 40 ครั้ง ในระยะเวลา 120 วัน โดยอาจารย์ผู้ควบคุมในแต่ละครั้งจะเป็นผู้แจกคำศัพท์ให้ผู้เรียนนำไปศึกษา จำนวนครั้งละ 25 คำ ใช้เวลาอธิบายศัพท์ประมาณ 15 - 20 นาที

หลังจากนั้นทำการ ทดสอบหลังเรียน (Post-Test) โดยใช้แบบประเมินชุดฉบับเดียวกับที่ใช้สอบก่อนเรียน นำมาเป็นคะแนนหลังเรียนเพื่อนำไปวิเคราะห์ แล้วนำคะแนนหลังเรียนและก่อนเรียนมาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่วิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติโดยการ ทดสอบที่แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-Test for Dependent Sample)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินความรู้ความเข้าใจความหมายของภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเบื้องต้น และการวิเคราะห์เจตคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษใช้การวิเคราะห์ทางสถิติ ดังนี้คือ

1. การคำนวณหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ใช้วิธีการทดสอบค่า t แบบ Pooled variance ตามสูตรคำนวณดังนี้

$$t = (\bar{X}_2 - \bar{X}_1) / [S_p^2 (1/n_1 + 1/n_2)]^{1/2}$$

$$\text{เมื่อ } df = n_1 + n_2 - 2$$

$$S_p^2 = [(n_1 - 1) S_1^2 + (n_2 - 1) S_2^2] / (n_1 + n_2 - 2)$$

หลังจากนั้นทำการเปรียบเทียบค่า t ที่คำนวณได้กับค่า t ที่ได้จากการเปิดตาราง เพื่อวิเคราะห์ผล

สรุปผลการวิจัย

ผลการประเมินความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น

หลังจากประเมินความรู้ความเข้าใจความหมายของภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเบื้องต้นพบว่า ค่าคะแนนในสภาวะปกติ มีค่าเฉลี่ย 14.50 คะแนน (S.D. = 2.78) และค่าคะแนนหลังจากการประยุกต์ใช้ชุดคำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาเรโต มีค่าเฉลี่ย 18.78 (S.D. = 2.27) ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานในการศึกษาประเด็นหัวข้อนี้ดังต่อไปนี้

H_0 : การประยุกต์ใช้ชุดคำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาเรโตไม่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X}_2 = \bar{X}_1$)

H_1 : การประยุกต์ใช้ชุดคำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาเรโตทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ของผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X}_2 > \bar{X}_1$)

แทนค่าลงในสูตรคำนวณดังนี้

$$S_p^2 = [(55 - 1) 2.78^2 + (55 - 1) 2.27^2] / (55 + 55 - 2)$$

$$= 6.44$$

$$t = (18.78 - 14.50) / [6.44 (1/55 + 1/55)]^{1/2}$$

$$= 8.84$$

เนื่องจาก $t_{\text{คำนวณ}} = 8.84 > t_{\text{ตาราง}} = 1.98$ ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ในการสื่อสารหลังจากการประยุกต์ใช้ชุดคำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาเรโตเพิ่มมากขึ้น ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระดับความรู้ก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ชุดคำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาเรโต (ค่าวิกฤติของ t ที่ระดับ 0.05, df = 108)

ตัวแปร	กลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{X}$	S.D.	t _{ตาราง}	t _{คำนวณ}	Result
ผลสัมฤทธิ์ในการสื่อสาร	ก่อน	55	14.50	2.78	1.98	8.84	Reject H ₀
	หลัง	55	18.78	2.27			

4.3 ผลการวิเคราะห์เจตคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ระดับเจตคติของผู้เรียนในสภาวะปกติสามารถอธิบายได้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับเจตคติของผู้เรียนในสภาวะปกติ

ข้อความเจตคติ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ	2.35	1.11	เห็นด้วยน้อย
3. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ต้องใช้สมองมาก	3.18	1.34	เห็นด้วยปานกลาง
6. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ฝึกฝนได้ง่าย	2.51	1.13	เห็นด้วยน้อย
9. ข้าพเจ้ามีความสุขมากเมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ	2.30	1.08	เห็นด้วยน้อย
10. ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในการคุยภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา	1.79	0.83	เห็นด้วยน้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยทั้งหมด	2.43	1.10	เห็นด้วยน้อย

ผลการวิเคราะห์ระดับเจตคติของผู้เรียนในสภาวะปกติพบว่า ผู้เรียนมีระดับเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับเห็นด้วยปานกลางคือ เจตคติด้านวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ต้องใช้สมองมาก รองลงมาในระดับเห็นด้วยน้อย คือ วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ฝึกฝนได้ง่าย และ วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ระดับเจตคติของผู้เรียนหลังการประยุกต์ใช้ชุดคำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาเรโตสามารถอธิบายได้ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับเจตคติของผู้เรียนหลังการประยุกต์ใช้ชุดคำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาเรโต

ข้อความเจตคติ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ	2.94	1.02	เห็นด้วยปานกลาง
3. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ต้องใช้สมองมาก	3.40	1.11	เห็นด้วยปานกลาง
6. วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ฝึกฝนได้ง่าย	3.17	1.03	เห็นด้วยปานกลาง
9. ข้าพเจ้ามีความสุขมากเมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ	3.08	0.98	เห็นด้วยปานกลาง
10. ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในการคุยภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา	2.42	1.44	เห็นด้วยน้อย
ค่าเฉลี่ยทั้งหมด	3.00	1.12	เห็นด้วยปานกลาง

การประเมินเจตคติหลังการประยุกต์ใช้ชุดคำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาเรโตพบว่า พบว่า ผู้เรียนมีระดับเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในระดับเห็นด้วยปานกลางคือ วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ต้องใช้สมองมาก วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ฝึกฝนได้ง่าย และ ข้าพเจ้ามีความสุขมากเมื่อได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ตามลำดับ

จากข้อมูลดังกล่าวพบว่า ค่าระดับเจตคติในสภาวะปกติ มีค่าเฉลี่ย 2.43 (S.D. = 1.10) และค่าระดับเจตคติหลังจากการประยุกต์ใช้ชุดคำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาเรโต มีค่าเฉลี่ย 3.00 (S.D. = 1.12) ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานในการศึกษาในประเด็นหัวข้อนี้ดังต่อไปนี้

H_0 : การประยุกต์ใช้ชุดคำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาร์โตไม่ทำให้ระดับเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X}_2 = \bar{X}_1$)

H_1 : การประยุกต์ใช้ชุดคำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาร์โตทำให้ระดับเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X}_2 > \bar{X}_1$)

แทนค่าลงในสูตรคำนวณดังนี้

$$\begin{aligned} S_p^2 &= [(55 - 1) 1.10^2 + (55 - 1) 1.12^2] / (55 + 55 - 2) \\ &= 1.23 \\ t &= (3.00 - 2.43) / [1.23 (1/55 + 1/55)]^{1/2} \\ &= 2.70 \end{aligned}$$

เนื่องจาก $t_{คำนวณ} = 2.31 > t_{ตาราง} = 1.98$ ดังนั้น จึงปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1 สรุปได้ว่า ระดับเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น หลังจากการประยุกต์ใช้ชุดคำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาร์โต ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับเจตคติก่อนและหลังการประยุกต์ใช้ชุดคำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาร์โต (ค่าวิกฤติของ t ที่ระดับ 0.05, df = 108)

ตัวแปร	กลุ่มตัวอย่าง	n	$\bar{X}$	S.D.	$t_{ตาราง}$	$t_{คำนวณ}$	Result
ระดับเจตคติ	ก่อน	55	2.43	1.10	1.98	2.70	Reject H_0
	หลัง	55	3.00	1.12			

อภิปรายผล

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการสื่อสารภาษาอังกฤษโดยการประยุกต์ใช้ชุดคำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาร์โต ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี พบว่ากลุ่มตัวอย่างสามารถจัดลำดับความสำคัญในการศึกษาคำศัพท์ในระยะเวลาอันสั้น สอดคล้องกับข้อดีของแนวคิดพาร์โตที่ ประจวบ กล่อมจิตร (2557) ได้แนะนำไว้ว่าแนวคิดดังกล่าวสามารถบ่งชี้ให้เห็นว่าประเด็นใดมีส่วนความสำคัญมากที่สุดและสามารถจัดลำดับความสำคัญของปัญหาได้ทันทีโดยไม่ต้องใช้การคำนวณที่ยุ่งยาก จากนั้นเมื่อประยุกต์ใช้ชุดคำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาร์โตในการสื่อสาร ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการสื่อสารภาษาอังกฤษแตกต่างจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 เนื่องจากการประยุกต์ใช้ชุดคำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญเป็นการเลือกคำศัพท์ระดับพื้นฐานง่ายแก่การศึกษาจดจำ เหมาะกับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน และกลุ่มตัวอย่างสามารถหัดใช้คำศัพท์ที่เข้าใจง่ายใช้สื่อสารแทนคำศัพท์ในระดับสูง แสดงให้เห็นว่าการปรับวิธีการเรียนรู้ใช้เทคนิคต่างๆ ซึ่งทำให้เนื้อหาการเรียนรู้ง่าย มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Process) ที่ชัดเจนจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับแนวทางงานวิจัยของ วิไล อนุสรณ์นกรการ (2553) ซึ่งได้ใช้รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบเน้นศัพท์ทำให้ผู้เรียนที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการสอนอ่านแบบเน้นศัพท์ ก่อนและหลังการทดลองมีผลสัมฤทธิ์การอ่านภาษาอังกฤษในทักษะต่างๆดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกทักษะ และ งานวิจัยของพิชญ์นาฏ สุทธิสมณ (2558) ซึ่งได้ใช้รายการคำศัพท์พื้นฐาน 1,000 คำ ในการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาชาวจีนที่ใช้ภาษาไทย ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ต่อการเรียนภาษาไทยดีขึ้น

นอกจากนี้การกำหนดขอบเขตในการเรียนรู้ที่ชัดเจนยังส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีมีขอบเขตที่ชัดเจนสอดคล้องกับงานวิจัยของ อมรรรัตน์ เกษมสุข (2554) ซึ่งได้นำการจัดการเรียนแบบ เค ดับเบิลยู แอลพลัส ซึ่งเป็นการใช้เทคนิคแนวใหม่มีขอบเขตการเรียนรู้ที่ชัดเจน มาใช้ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีนครินทร์ เขต 2" ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ใหม่มีผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ด้านการอ่านและการเขียนภายหลังสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ มีความพึงพอใจสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการวิจัยดังกล่าวยังสอดคล้องกับ ผลงานวิจัยของ ฌักทรีน ฌาพาน และคณะ(2554) ซึ่งสอนโดย

ใช้รูปแบบการเรียนรู้โดยให้จำคำศัพท์ที่มีความสำคัญจากภาพประกอบ ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา ทำให้นักเรียนมีความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นร้อยละ 40 ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาอยู่ในระดับมาก และงานวิจัยของ สลิดา ภูทอง(2552) ซึ่งได้ใช้รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษต่างจากที่ใช้กันทั่วไปโดยให้นักเรียนเปิดหาความหมายจากพจนานุกรมภาษาอังกฤษ จัดให้มีป้ายคำศัพท์ที่ใช้ง่าย มีรูปภาพในห้องเรียนและบริเวณรอบ ๆ เพื่อสร้างบรรยากาศการจดจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ใช้ง่าย แล้วจึงให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ส่งผลให้เกิดเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

จากประเด็นที่กล่าวสรุปได้ว่า ควรนำแนวคิดของพาเรโตไปใช้ในการบริหารทรัพยากรเวลาที่มีอยู่จำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด หากเราพบว่าคำศัพท์ใดให้ประโยชน์สูงในการสื่อสารเพื่อดำรงชีวิตประจำวัน ก็ควรเน้นส่งเสริมให้ศึกษาเป็นอันดับต้น ๆ หากคำศัพท์ใดมีประโยชน์ในการสื่อสารต่ำ ก็จะถูกจัดลำดับความสำคัญไว้ทีหลังหรือไม่ต้องศึกษาเลย จะส่งผลให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ และเจตคติในการศึกษาคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยพบว่า การสื่อสารภาษาอังกฤษโดยการประยุกต์ใช้ชุดคำศัพท์พื้นฐานที่สำคัญตามแนวคิดของพาเรโตเหมาะสมกับการสื่อสารที่ไม่เป็นทางการหรือการสื่อสารในการดำรงชีวิตประจำวัน และคำศัพท์พื้นฐานที่จำเป็นจะช่วยกำหนดขอบเขตการเรียนรู้ที่ชัดเจน ทำให้ผู้เรียนมองเห็นจุดมุ่งหมายในการเรียนเพื่อการสื่อสารให้ประสบผลสำเร็จ เกิดความมั่นใจในการสื่อสาร และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการสร้างประโยคเพื่อการสื่อสารอีกด้วย สำหรับงานวิจัยในครั้งต่อไปควรมีการศึกษากฎมีหลังเกี่ยวกับลักษณะการเรียนรู้แต่ละประเภทของผู้เรียนเพื่อสร้างวิธีการจดจำคำศัพท์ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นเช่นการเรียนรู้ศัพท์ทางโปรแกรมคอมพิวเตอร์หรือแอปพลิเคชัน เป็นต้น และควรทำวิจัยในการแก้ไขประเด็นปัญหาเนื้อหาการสอนภาษาอังกฤษที่นักเรียนไทยได้เรียนในโรงเรียนส่วนใหญ่ซึ่งพบว่า ไม่มีการลำดับเรื่องที่เรียนอย่างมีนัยสำคัญ มีทุกเรื่องผสมกันมาและมีเกือบทุกเรื่องในทุกเล่มและทุกช่วงชั้น นอกจากนี้ยังไม่มีกำหนดเนื้อหาและโครงสร้างหลักสูตรของแต่ละช่วงชั้นอย่างชัดเจน ส่วนใหญ่เน้นหลักไวยากรณ์เพื่อใช้สอบ ไม่ได้เน้นการฝึกคำศัพท์ที่จำเป็นในการแต่งประโยคเพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน เนื้อหาของแต่ละช่วงชั้นจึงมีความซ้ำซ้อนและยากเกินไปสำหรับคนที่ยังไม่รู้ภาษาอังกฤษ

เอกสารอ้างอิง

- กฤษ โขติการณ. (2545). *ความพร้อมของบุคลากรที่มีต่อระบบมาตรฐานสากลของประเทศไทยด้านการจัดการและสัมฤทธิ์ผลของงานภาครัฐ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล).
- กิตติศักดิ์ พลอยพานิชเจริญ. (2553). *หลักการควบคุมคุณภาพ*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- ณภัทริน ฉากพาน; ลดาวัลย์ วัฒนบุตร; สุณี สาธิตานันต์; และ สกล สรสนา. (2554, กันยายน-ธันวาคม). การศึกษาผลของการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบ ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนธีรภาคเทคโนโลยี จังหวัดร้อยเอ็ด. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม (วรมม)*. 5(3): 57-66.
- ประจวบ กล่อมจิตร. (2557). *เทคนิคการเพิ่มผลผลิตในองค์กร: หลักการและตัวอย่างการปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ: ซีอีดียูเคชั่น.
- พรทิศา คงคุณ. (2555, พฤษภาคม-สิงหาคม). ความรู้ ทัศนคติ ความพร้อมต่อการเป็นประชาคมอาเซียน ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครราชสีมา นครินทร์. *วารสารการพยาบาลและการศึกษา*. 5(2): 38-50.
- พัชรินทร์ ปิ่นบัณฑิตทรัพย์. (2543). *ปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมในการควบคุมคุณภาพการปฏิบัติการพยาบาล : กรณีศึกษา โรงพยาบาลชุมชนจังหวัดนนทบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล).

- พิชญ์นาฏ สุทธิสมณ. (2558, ตุลาคม-ธันวาคม). รายงานคำศัพท์พื้นฐาน 1,000 คำ ในการเรียนการสอนรายวิชา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเพื่อคุณภาพชีวิตและสังคมสำหรับนักศึกษาชาวจีนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองของ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต. *วารสารสุทธิปริทัศน์*. 29(92): 294-303.
- กิม พรประเสริฐ& อมรรัตน์ พรประเสริฐ. (2560). *การประยุกต์แนวคิดของพาเรโตและวิธีการประมวลผลด้วยภาพในการค้นหาคำศัพท์ ภาษาอังกฤษที่มีความสำคัญในการสื่อสารสูงในบริบทประชาคมอาเซียน*. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2554). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์ .
- ลลิตา ภูทอง. (2552). *รูปแบบการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษา เขตภาคเหนือตอนบน*. เชียงใหม่: คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
- วิไล อนุสรณ์นรการ. (2553). *รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษแบบเน้นศัพท์*. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- อมรรัตน์ เกษมสุข. (2551). *การศึกษามผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการ เรียนแบบ เค ดับเบิลยู แอลพลัส (KWL-Plus) และวิธีปกติในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สุรินทร์ เขต 2*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์).
- อัญชลี ผิวขาว. (2548). *ปัจจัยที่มีผลต่อความพร้อมของบุคลากรสาธารณสุขในการพัฒนาสู่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพใน โรงพยาบาลชุมชนจังหวัดขอนแก่น*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- United Nations Development Program (UNDP). (2015). *Human Development Report*. New York: Oxford University Press.
- Yamane, Taro. (1973). *Statistics: An introductory analysis*. 3rd edition. New York: Harper & Row.

Translated Thai References

- Anusomnam, Wilai. (2010). *Reading Teaching English Format by Vocabulary Concentrating*. Yala: Yala Rajabhat University. (in Thai)
- Chotikan, K. (2002). *Personal Readiness for Intemational Standard System of Thailand in Management and Outcomes of Government Case*. (Master of Social Science Thesis, Mahidol University). (in Thai)
- Kasemsuk, Amornrut. (2008). *A Study of the English Learning Outcome of Matayomsuksa 3 Students by Using KWL- Plus and a Conventional Methods in Surin Educational Service Area Office 2*. (Master of Education Thesis, Surindra Rajabhat University). (in Thai)
- Klomjit, Prachuab. (2014). *Productivity Improvement: Principles and Practice*. Bangkok: Se-education. (in Thai)
- Kongkun, Pomtiwa. (2012, May-August). Knowledge, Attitude and Readiness towards ASEAN Community of Nursing Students at Princess of Naradhiwas University. *Journal of nursing and education*. 5(2): 38-50. (in Thai)
- Paowpan, N.; Wattanaboot, L.; Satitanun, Sunee;& Somsena, S. (2011, September-December). A Study on Learning English Vocabulary through a Visual Memory Model based on Theory of Multiple Intelligence for Vocational Diploma Students, Teerapada Technology School, Roi-Et Province. *Rajabhat Maha Sarakham University Journal; RMUJ*. 5(3): 57-66. (in Thai)
- Pewkao, A. (2005). *Factors Affect to Public Health Personal Readiness for the Development to the Health Promoting Hospital in Khon Kaen Community Hospital*. (Master of Public Health Thesis, Khon Kaen University). (in Thai)
- Phuthong, Lalida. (2009). *English Teaching Methodology in Elementary Schools in the Upper Northern Region of Thailand*. Chiang Mai: Faculty of Liberal Arts. Maejo University. (in Thai)

- Pinbanditsub, Patcharin. (2000). *Factors Affect to Readiness for Nursing Practice Quality Control. A case study of Nonthaburi Community Hospitals*. (Master of Science Thesis, Mahidol University). (in Thai)
- Ploypanichcharoen, K. (2010). *Principles of Quality Control*. 5th ed. Bangkok: Technology Promotion Association (Thailand-Japan). (in Thai)
- Pornprasert, P. Pornprasert, A. (2017). *The Pareto's Concept and Image Analysis Application for Find the English Words with High Priority for Communication in Context of the ASEAN Community*. Ubon Ratchathani: Ubon Ratchathani Rajabhat University. (in Thai)
- Suthisom, Pitchanart. (2015, October-December). List of 1,000 Basic Words in Science and Technology for Quality of Life and Society (SC 103) for Chinese Students Using Thai as a Second Language of Dhurakij Pundit University. *Suthiparithat Journal*. 29(92): 294-303. (in Thai)
- The Royal Institute. (2011). *Dictionary of Royal Institute 2011*. Bangkok: Nanmeebooks Publication. (in Thai)